

дѣтель. Правда! Найпрѣва и найсвящена отъ всичкы-ты наши длѣжности, найпрѣва и найсвящена отъ всичкы-ты, които трѣбва да изпълняваме преди да поискаме благословно да ся наречемъ добры чело-вѣци! Колко да сме учени и способни, колко да сме пріятни и привѣтливи, и сокровища голѣмы ако бы расточявали по сиромаси, и другы преимущества и добродѣтели ако бы имали; кога не сме праведни, кога не даваме всякому все, что праведно иска отъ насъ; тогава сме лоши чело-вѣци, и недостойни да ся броимъ членове отъ общество-то, което съ свои-ты закони е въ благополучіе.

Всякому отдайте праведно-то,

Това достопамятно изреченіе, дѣца мои, трѣбва да напишете съ неизгладимы буквы на память-тѣ си, за да го не забравите никога и да го имате като основаніе въ всичкы-ты си работы.

Нека не мысли никой отъ васъ, че губимъ нѣ-что, или че имаме нѣкой врѣдъ, кога отдаваме вся-кому то, что може праведно той да поиска отъ насъ: зачтото тѣи сами закони, които опредѣляватъ наше-то поведеніе къмъ другы-ты, опредѣляватъ и на другы-ты поведеніе-то къмъ насъ. Они защитя-ватъ имотство-то, тишинѣ-тѣ, благополучіе-то и жи-вота ни противъ другы-ты, каквото защитяватъ и на другы-ты имотство-то, тишинѣ-тѣ, благополучіе-то и живота противъ насъ. Нека ви изяснѣ това съ слѣ-